

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 87/2026
11.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Игњатовића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 295/25 од 12.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Игњатовића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 295/25 од 12.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К.бр.230/23 од 10.10.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 7 (седам) месеци која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 3 (три) године не изврши ново кривично дело, с тим што ће се у случају опозива условне осуде окривљеном у утврђену казну затвора урачунати време проведено у притвору од 29.06.2023. године до 27.10.2023. године.

Истом пресудом оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку. Окривљени је обавезан да на име дела трошкова кривичног поступка плати суду износ од 239.674,89 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о преосталом делу трошкова кривичног поступка и њиховој висини бити одлучено накнадно посебним решењем. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 295/25 од 12.05.2025. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Игњатовића, па је преиначена пресуда Основног суда у Обреновцу К.бр.230/23 од 10.10.2024.

године у делу одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године не изврши ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде у утврђену казну затвора ће се окривљеном урачунати време проведено у притвору у периоду од 29.06.2023. године до 27.10.2023. године, те је окривљени на основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП ослобођен обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала који падају на терет буџетских средстава суда, док су одбијене као неосноване и то у преосталом делу жалба браниоца окривљеног и у целости жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Обреновцу, па је првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Милан Игњатовић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне другостепене пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 295/25 од 12.05.2025. године, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 262. и члана 267. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да одреди да трошкови другостепеног поступка окривљеног који су настали пред Апелационим судом у Београду у предмету Кж1 295/25 падају на терет буџетских средстава или да предмет врати на допуну поступка, односно да укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање, а да у оба случаја окривљеном на означени рачун досуди трошкове састава захтева за заштиту законитости од стране браниоца у износу од 100.000,00 динара на терет буџетских средстава Апелационог суда у Београду или Основног суда у Обреновцу.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да су побијаном другостепеном пресудом у делу одлуке о трошковима кривичног поступка повређене одредбе чланова 262. и 267. ЗКП. По ставу браниоца, приликом доношења побијане другостепене пресуде, другостепени суд је пропустио да у складу са одредбама чланова 262. и 267. ЗКП донесе одлуку о трошковима другостепеног поступка (поступка по правном леку) и то било усвајајућу, било одбијајућу одлуку, а везано за трошкове награде браниоцу окривљеног за састављање жалбе на првостепену пресуду и одговора на жалбу, као и за присуство седници већа другостепеног суда, а за које трошкове је од стране браниоца истакнут захтев да суд одреди да они падају на терет буџетских средстава суда, будући да се по браниоцу одлука другостепеног суда односи само на трошкове првостепеног поступка.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер другостепени суд доношењем побијане другостепене пресуде којом је делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног преиначио првостепену пресуду, између осталог и у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, није повредио одредбу члана 262. ЗКП, будући да је у другостепеној пресуди одлучио ко сноси трошкове предметног кривичног поступка, односно одредио је да се на основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП окривљени ослобађа обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала који падају на терет буџетских средстава суда.

Надаље, по налажењу Врховног суда, другостепени суд у конкретном случају није повредио ни одредбу члана 267. ЗКП, обзиром да правилно није побијаном другостепеном пресудом одлучивао о трошковима на име награде изабраном браниоцу окривљеног за састављање жалбе изјављене на првостепену пресуду и одговора на жалбу, као и за присуство седници већа другостепеног суда. Ово имајући у виду да је одредбом члана 267. ЗКП прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредбама чланова 261. до 266. овог законика, тако да, сходно цитираној одредби Законика о кривичном поступку, суд правног лека, приликом одлучивања о жалби изјављеној против првостепене пресуде, другостепеном пресудом по правилу одлучује о трошковима кривичног поступка који су предмет одлучивања у првостепеном поступку, док о трошковима кривичног поступка који су настали код суда правног лека, конкретно о трошковима поступка на име награде изабраном браниоцу окривљеног за састављање жалбе на првостепену пресуду и одговора на жалбу, као и за присуство седници већа другостепеног суда, суд правног лека одлучује посебним решењем, сходно одредби члана 267. ЗКП, а имајући при томе у виду да се, у ситуацији када је окривљени оглашен кривим, плаћање награде и нужних издатака изабраног браниоца окривљеног врши сходно одредби члана 266. ЗКП, а не сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП из буџетских средстава суда како то сматра бранилац окривљеног.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном другостепеном пресудом није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милана Игњатовића, то је Врховни суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић